

Michel Lhéritier. *L'histoire byzantine dans l'histoire générale*, σελ. 201-216.

Προσπάθεια καθορισμοῦ τῆς Βυζαντιακῆς ἱστορίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν γενικὴν ἱστορίαν. Ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει δύο ἀπόψεις τοῦ ζητήματος: ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἱστορίᾳ ἐξετάζεται τὸ Βυζάντιον ὡς προέκτασις τῆς Ρώμης καὶ ὡς κράτος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀντιπροσωπεύεται ἡ ἐγγὺς Ἀνατολή. Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἱστορίᾳ μελετῶνται αἱ σχέσεις τοῦ Βυζαντίου μὲ τοὺς ἄλλους συγχρόνους λαοὺς καὶ ἐξαίρειται ὁ ῥόλος αὐτοῦ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Εὐρώπης. Δυστυχῶς ἡ μελέτη αὕτη, καίτοι περιέχει παρατηρήσεις καὶ γνώμας ἐνδιαφερούσας, στερεῖται σαφηνείας καὶ μεθόδου¹.

M. Mitard. *Le pouvoir impérial au temps de Léon VI le Sage*, σελ. 216-223.

Περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἐξουσίας τοῦ αὐτοκράτορος ἐπὶ τῇ βάσει δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν κειμένων τῆς ἐποχῆς Λέοντος τοῦ Σοφοῦ. Γίνεται ἰδιαίτερος λόγος περὶ τῆς νομοθετικῆς, δικαστικῆς, θρησκευτικῆς, πολιτικῆς καὶ διοικητικῆς ἐξουσίας τοῦ Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος.

L. Oeconomus. *L'état intellectuel et moral des Byzantins vers le milieu du XIVe siècle d'après une page de Joseph Bryennios*, σελ. 225-223.

Ὁ κ. Οἰκονόμου ἐκδίδει, μεταφράζει καὶ ὑπομνηματίζει καταλλήλως χωρίον τοῦ Ἰωσήφ Βρυεννίου (ἐκδ. Εὐγενίου Βουλγάρεως, τόμ. Γ' σελ. 119-123) περὶ τῆς ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν ἐν Βυζαντίῳ κατὰ τὸν ΙΔ' αἰῶνα.

Georges Ostrogorsky. *Les debuts de la Querelle des Images*, σελ. 235-255.

Ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται περὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς περὶ εἰκόνων ἔριδος. Ἐξετάζονται κυρίως πέντε σημεῖα: α) περὶ τοῦ ῥόλου τοῦ μικρασιατικοῦ κλήρου καὶ δὴ περὶ τῆς δράσεως τῶν ἐπισκόπων Νακωλείας Κωνσταντίνου καὶ Κλαυδιουπόλεως Θωμᾶ, εἰσηγητῶν τῆς αἰρέσεως. β) περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος· γ) περὶ τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ· δ) περὶ τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ Λέοντος καὶ τοῦ πάπα Γρηγορίου τοῦ Β'. Τὸ μέρος τοῦτο τῆς μελέτης εἶναι τὸ μᾶλλον πρωτότυπον. Ὁ κ. Ostrogorsky, ἀντικρούων τοὺς προηγουμένους ἱστορικοὺς καὶ ἰδιαίτερος τὸν Schwarzlose, προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ πάπα, αἱ ὁποῖαι διεσώθησαν

¹ Πρβλ. Dvornik, *Byzantinoslavica*, "Ενθ' ἄνωτ. σ. 189.

μόνον ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει, δὲν εἶναι πλασταί. Τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συγγραφέως εἶναι ἄξια πολλῆς προσοχῆς· ἐ) περὶ τῆς καθαιρέσεως τῶν εἰκότων (730).

Jean B. Papadopoulos. *Une lettre de Grégoire Chioniadès, évêque de Tabriz (Rapports entre Byzance et les Mongoils de Perse),* σελ. 257-262.

Ἐκδοσις ἐπιστολῆς τοῦ Ἰωάννου Χωνιάδου, ἐπισκόπου Tabriz ἐν Περσίᾳ, πρὸς τὸν Ἀλέξιον Β΄ Κομνηνὸν τῆς Τραπεζοῦντος (1297-1330). Ἐν προοιμίῳ πληροφοροῖται τινὲς περὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς ἐν Τραπεζοῦντι, περὶ τοῦ βίου τοῦ Χωνιάδου καὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ὄφους τῆς ἐπιστολῆς.

Hubert Pernot. *Le poème de Michel Glycas sur son emprisonnement,* σελ. 263-276.

Ἐξετάζεται ἀπὸ φιλολογικῆς καὶ γλωσσικῆς ἀπόψεως ποίημα τοῦ Μιχαῆλ Γλυκά, συντεθὲν τῷ 1156 καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Legrand (Bibliothèque grecque vulgaire, τόμ. Α΄). Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσαι εἶναι αἱ διορθώσεις αἱ ἐπενεχθεῖσαι εἰς τὸ κείμενον.

Germaine Rouillard. *Les taxes maritimes et commerciales d'après des actes de Patmos et de Lavra,* σελ. 277-289.

Περὶ τῶν ναυτικῶν καὶ ἐμπορικῶν φόρων, κατὰ τὰ ἔγγραφα τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Πάτμου καὶ τῆς Ἁγίας Λαύρας ἐν Ἄθῳ (κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτα). Ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἐξετάζεται τὸ ζήτημα τῆς μετρήσεως τῶν πλοίων πρὸ τῆς παραδόσεως εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας. Ἐν τῇ δευτέρῳ γίνεται λόγος περὶ τῶν φόρων, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπέκειντο τὰ πλοῖα, τὰ πληρώματα αὐτῶν καὶ τὰ φορτία (ἐμβλητικίον, ἔξαμβλητικίον, ναῦλον, ἀντίναυλον, καταρτιατικόν, ναυλοκαταρτιατικόν, λιμενιακόν, σκαλιατικόν, κομμέρικιον, δεκατία, μετρητικίον κλ.). Ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ γίνεται λόγος περὶ τῶν δημοσίων λειτουργῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο ἀνατεθειμένη ἡ εἰσπραξίς τῶν ἐμπορικῶν φόρων (ἐλαιοπάροχοι, ἔξαγγελισταί, λιμενάριοι, βεστιαῖται, πρωτομανδάτορες, κομμερκιάριοι, δεκατισταί κλ.).

Seymour de Ricci. *Une inscription byzantine de Rome,* σελ. 291-292.

Ἐπιτάφιος εὐγενοῦς Ἑλληνίδος δεσποίνης, καταφυγούσης ἐν Ρώμῃ μετὰ τῆς βασιλείσης τῆς Κύπρου Καρολόττας de Lusignan († 1487). Τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο, Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον, γνωρίζομεν μόνον ἐξ ἀντιγράφου τοῦ ΙΣ΄